

[Palle Simonsen]

vedtaget i september, fik vi at vide, at provenuet ville være 3,6 mia kr. Da vi fik finansministerens finansredegørelse i begyndelsen af oktober, var det nedsat til 3 mia kr. Da finansudvalget fik ændringsforslaget fra regeringen i november, drejede det sig om 3,6 mia kr. Fem minutter i tolv får vi et nyt ændringsforslag, og dér er provenuet 3 mia kr. igen. Jeg mener ikke, at det er en rimelig fremgangsmåde over for de mennesker, der skal arbejde med disse ting og søge på meget kort tid at få et overblik over et meget omfattende materiale og hele dette samfunds almindelige statsfinansielle situation. Så meget om regeringens ændringsforslag.

Hr. Camre var så venlig at kommentere en række af det konservative folkepartis ændringsforslag. Jeg skal sige generelt om dette, at selvfølgelig kan man ikke skære ned på finanslovsforslaget, uden at der kan blive nogle ubehagelige følger, lad det være hævet over enhver tvivl. Men vi betragter det som afgørende, ikke mindst efter at regeringens besparelser kun er blevet bruttobesparelser og er forsvundet op i den blå luft, at der bliver givet et bidrag til en reduktion.

Så siger hr. Camre, at det, der ligger i det konservative folkepartis ændringsforslag, i virkeligheden er et ønske om at ramme de svagest stillede for at kunne skaffe mulighed for nogle skattelettelser til de bedst stillede. Hvad er det for en konklusion at drage af dette? Det, det drejer sig om her, er i virkeligheden, at vi reducerer stigningstakten i regeringens finanslovsforslag. Når man tager i betragtning, hvad finansministeren selv har sagt om den kolossale udvikling i regeringens finanslovsforslag, så mener jeg, man må konstatere, at der her kun er tale om nogle reduktioner. Der bliver jo ikke tale om at ødelægge noget socialt serviceniveau i dette land på grund af de besparelser, vi har foreslået.

Jeg skal generelt sige, at de bl. a. indeholder et ønske om at beskære gratisprincippet på nogle områder. Det drejer sig f. eks. om bibliotekerne, og når vi lægger vægt på et forslag som dette, så er det ud fra den betragtning, at hvis man betaler et mindre beløb for at låne bøger, så vil der være en meget stor chance for, at personaletallet i den offentlige sektor på dette område stiger mindre. Vi ved jo alle – ikke alle vil dog erkende det – at et større bogudlån giver baggrund for flere ansættelser. Kan man sætte bogud-

lånet i vejret, så får man flere ansættelser. Derfor er det ikke alene et spørgsmål om en afgift, der giver en indtægt, det er i første række et spørgsmål om at få bogudlånet til at hvile på et realistisk grundlag og dermed holde personaletallet nede.

Der er også tale om ændringer i indkomstoverførslerne, først og fremmest på arbejdsløshedsforsikringsområdet. Regeringen har jo et forslag om 250 mill. kr., hvis indhold vi endnu ikke rigtig kender. Jeg kan sige om det, der ligger i vores tankegang, som er en tilføjelse til regeringens forslag, at vi ønsker at skære toppen af det ambitiøse niveau på dette område, forstået således, at vi ikke mener, at man skal have den høje ydelse i så lang en periode, som man får det i dag.

Vi har også foreslået udskydelse af investeringer, og man kan vel sige, at der alt i alt er tale om udskydelser, som svarer til regeringens, der er bare tale om en anden prioritering. Vi ønsker Storebæltsbroen, men til gengæld foreslår vi nedskæringer på en række andre områder.

Vi ønsker også, at hjælpen til u-landene ikke skal øges med så stor en stigningstakt som i dag. Når hr. Camre taler om, hvad forfærdeligt der vil ske i konsekvens af vores forslag, så vil jeg da godt sige, at finansministeren jo har bekræftet over for finansudvalget, at der i vores ændringsforslag ligger en mindre – det erkender vi – stigning i forhold til året før. Det, der er tale om, er altså, at vi beskærer stigningstakten.

Hvad angår de lineære besparelser, er der jo her tale om en diskussion, som vi snart har haft indtil trivialitet. Det bliver sagt, at det kan man ikke gennemføre, men jeg må henvise til, at den tidligere regering – og dermed mener jeg den socialdemokratiske mindretalsregering – ønskede jo og diktede jo i begyndelsen af dette finansår en lineær besparelse på 1/4 pct. Det er lidt mindre end det, vi foreslår, men det er altså et anvendt princip, og med den stigningstakt, der er, er det naturligvis realistisk.

Så meget som en generel kommentar til vore egne ændringsforslag. Må jeg sige, hvad angår ændringsforslag fra andre partier, at det jo ligesom er kommet på mode i dette folketing at stille forslag om udvidelser af finanslovsforslaget. Ser man på ændringsforslagene fra centrum-demokraterne og fra det radikale venstre og fra kristeligt folkeparti,